

תלמוד תורה יטב לב דרבינו יואל מסאטמאר

בהתייסדות ב"ק מרן רבינו הקוה"ט זיעזעכני"א - בנשיאות ב"ק מרן רבינו הגה"ק שליט"א
קרית יואל - בני ברק

והיה בעצי שתיל על פלגי מים

פרשת מטות

חידו"ת לפרשת מטות

כשדבר אל העם ה' "זה הדבר" באותה התלהבות כפי שהיה בעת ששמע דבר ה'.

(עצי חיים)

וידבר משה אל ראשי המטות לבני ישראל. נראה לי, דאיתא בזוהר הקדוש מאן דזעיר הוא רב, ומאן דרב הוא זעיר, נמצא צריך האדם להשפיל דעתו לפני המקום ברוך הוא, ובדרך זה ילך כל הימים ואז ישכיל ויצליח, כי הוא דרך סלולה לעבודתו יתברך שמו, וזהו פירוש הכתוב וידבר משה אל ראשי המטות, פירוש שהם ראשים ואף על פי כן הם בחינת מטות שהם נבזים ושפלים בעיניהם, ומדריגה זאת למד לכל בני ישראל שילכו תמיד בדרך זה.

(אור לשמים)

לא יחל דברו ככל היוצא מפיו יעשה. וקשה כפל הלשון דוודאי אם לא יחל דברו הוא עושה כפי היוצא מפיו, וי"ל דהנה אם חכם אומר מוסר לרבים והוא בעצמו אינו מקיים מה שדורש מאחרים, וודאי לא יעשו דבריו רושם בלבבות השומעים, דיאמרו לו קשוט עצמך שאתה אינך מקיים ומה אתה אומר מוסר לאחרים, אבל אם הוא בעצמו מקיים מה שמוכיח את האחרים אז יכנסו דבריו בלבבות השומעים, וז"ש "לא יחל

וידבר משה אל ראשי המטות לבני ישראל זה הדבר אשר ציוה ה'. ובמדרש ילקוט איתא מגיד כל הנביאים נתנבאו בכה מוסיף עליהם משה שנתנבא בזה הדבר, וצריך ביאור מהו החילוק בין כה לזה הדבר. ויתבאר עפ"מ שביאר הישמח משה דברי המדרש חביב קרבנו של אהרן כקרבנו של הנשיאים, ולכאורה מהו הרבותא בזה, וביאר דכל אדם יש לו שעה שחושק לעשות רצון קונו אבל אחרי עבור שעה הוא מתקרר מהתלהבותו וחוזר לקדמותו, אבל הבני עליה בכל עת נדמה להם שעכשיו מתחילים לעבוד את השי"ת, והנה עבודת אהרן ה' בכל יום להקריב ב' תמידים אחת ביום ואחת בצהרים, והנשיאים הביאו כל נשיא פעם אחת בחייהם וזהו בי"ב יום מהקמת המשכן, ויכולים לתאר באיזה חביבות והשתוקקות והתלהבות הקריבו הנשיאים את קרבנם לפני ה', ומעיד במד' בקרבנו של אהרן חביב כקרבנו של הנשיאים דאף שהוא הקריב בכל יום לא נעשית אצלו הרגילות אלא הקריב בכל יום כמו שמקריב עכשיו פעם ראשונה עכ"ד, וזש"ה כל הנביאים התנבאו בכה, פי' שלא היתה באותו התלהבות בשעה שדברו אל העם כמו שהיו בעת ששמעו דבר ה', מוסיף עליהם משה שהתנבא בזה הדבר, פי' שאף

תלמוד תורה יטב לב דרבינו יואל מסאטמאר

בהתייחסות ב"ק מרן רבינו הקדוש זיעעב"א - בנשיאות ב"ק מרן רבינו הגה"ק שליט"א

קרית יואל - בני ברק

בס"ד

דברו" מתני לא יחללו השומעים את דברי החכם "ככל היוצא מפיו יעשה" אם החכם בעצמו יקיים מה שיצא מפיו ודרש משומעיו.

(ילקוט האורים)

וימסרו מאלפי ישראל. פרש"י להגיד שבחן של רועי ישראל, שעד שלא שמעו במיתתו מה הוא אומר עוד מעט וסקלוני ומששמעו שמיתת משה תלויה בנקמת מדין לא רצו ללכת עד שנמסרו בעל כורחן, עכ"ד רש"י, ולכאורה הרי מסופר כאן בשבחן של ישראל והיה צריך לומר להודיעך שבחן של ישראל ולא של רועי ישראל, אלא הענין הוא כמו שאמרו חז"ל (כתובות ק"ה:) בגמ' כתובות דהת"ח שבני העיר אוהבים אותו אינו סימן טוב דע"כ אוהבים אותו כי הוא אין מוכיח אותם במילי דשמיא, ואם היה מוכיח אותם היו שונאים אותו, והנה אם היו אוהבים את משה רבינו בחייו לא היה זה שבחו של משה דדלמא אוהבים אותו על שאין הוא מוכיח אותם, אבל באמת לא כן היה אלא דבחייו שנאו אותו כמ"ש "עוד מעט וסקלוני" ורק כששמעו שהולך למות אז לקחו אל לבם שתוכחתו של משה רבינו היתה לטובתם ושוב אהבוהו ש"מ שהוכיחם ע"כ שפיר הוי שבחו של משה רבינו.

(ילקוט האורים)

כל דבר אשר יבא באש תעבירו באש וטהר.

פירוש כל דברי העבירות הבאים מחמימות האש של האדם שבווער בו לעבור העבירה, אין תקנה בו, כי אם שתעבירו באש וטהר, שתעביר מן העבירה באש, ע"י הבערת האש שבקרובך לעבודת ה' לאהבתו ויראתו.

(סידורו של שבת)

ויקרא לה נבח בשמו. שהמדבר לשון הרע מתגלגל בכלב, כאשר שמעתי בשם דורשי רשימות על הכתוב "ויקרא לה נבח בשמו", ל'שון ה'רע ראשי תיבות ל"ה, ועונשו נבח, כלשון הכתוב "כלבים אלמים לא יוכלו לנבוח".

(נועם מגדים)

ואם החרש יחריש לה אישה. "ואם" אימתי, "החרש יחריש לה אישה" זה ה"יצר הרע", ישתוק ויניח את הגוף לעשות מצותיו יתברך, לזה אמר "מיום אל יום", היינו כאשר יעלה על לבבו שאין לו לחיות בעולם הזה רק "מיום אל יום", ומחר ימות, אז ודאי ילך היצר הרע לדרכו, כמאמר חכמינו ז"ל (ברכות ה.), על הפסוק (תהלים כ, ה) ודומו סלה וכו', אם נצחו מוטב, ואם לאו יזכור לו יום המיתה.

(אור פני משה)

והיה בעץ שתול על פלגי מים - פרשת מטות

תלמוד תורה יטב לב דרבינו יואל מסאטמאר

בהתייסדות כ"ק מרן רבינו הקדוש זיעו"ב - בנשיאות כ"ק מרן רבינו הגה"ק שליט"א

קרית יואל - בני ברק

בס"ד

הייב אן צו גיין פון די אות ו' און די אות א' וואס איז ביי די צוויי זייטן פון די קעסטלעך:

און טרעף אויס די צוויי פסוקים:

וידבר משה אל ראשי המטות לבני ישראל לאמור זה הדבר אשר צוה ד':
אלה החקים אשר צוה ד' את משה בין איש לאשתו בין אב לבתו בנעריה בית אביה:

	ו	י	ד	ה	ל	א	
ש	י	י	ב	ה	ח	ק	י
ר	ד	נ	ר	מ	ה	ש	ם
א	ע	ב	ר	ש	ב	מ	א
ל	ה	ל	ת	ה	י	ת	ש
ל	א	מ	ו	א	ן	א	ר
י	י	ר	ט	ל	א	ד	צ
י	ה	ז	מ	ר	י	ה	ו
ב	ל	ה	ה	ה	ש	ל	א
א	י	ה	י	ש	ג	ע	ש
ת	ד	ד	ב	ר	א	ר	ת
י	ה	ו	צ	ר	ש	י	ו
ב	ה	י	ש	מ	ב	א	ב
ח	ע	ר	מ	ש	ל	ן	י
נ	ב	ו	ת	ב	ה		

ווען מ'ענדיגט דאך מען צוזאמעמען די אלע איבער געבליבענע אותיות און עס אריין שרייבן אין די
קומענדיגע קעסטלעך וועסטו טרעפן א צדיק וואס זיין יארצייט פאלט אויס חודש תמוז

--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--

והיה בעץ שתול על פלגי מים - פרשת מטות